

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11011/2019-ERU

V Ostravě dne 1. září 2020

Č. j. 11011-8/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11011/2019-ERU a zahájeném dne 8. ledna 2020 s obviněným z přestupku, právníkou osobou **Obec Běloutín**, se sídlem Běloutín 151, 753 64 Běloutín, IČO: 003 01 019, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, právníká osoba Obec Běloutín, se sídlem Běloutín 151, 753 64 Běloutín, IČO: 003 01 019 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona dne 22. srpna 2017 nepravdivě ujistil společnost **Machovský s.r.o.**, se sídlem Boční 551, 783 72 Velký Týnec, IČO: 286 19 633 (dále jen „společnost Machovský s.r.o.“), že se v prostoru stavby [REDAKCE] (dále jen „stavba“) nevyskytují plynárenská zařízení, což dne 15. září 2017 vedlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90 v obci Běloutín, části obce Kunčice, u budovy č. p. 23.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 40 000 Kč** (slovy: čtyřicet tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 38719.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 38719.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 8. ledna 2020 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 11011-5/2019-ERU ze dne 8. ledna 2020 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě podkladů z kontroly vedené s fyzickou osobou podnikající [REDAKCE] (dále jen „fyzická osoba podnikající [REDAKCE]“) pod sp. zn. 03421/2018-ERU zahájené dne 21. dubna 2018 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“).

II. Průběh správního řízení

Dne 7. listopadu 2019 byly do správního spisu vloženy kopie dokumentů z kontrolního spisu sp. zn. 03421/2018-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11011-2/2019-ERU.

Dne 8. ledna 2020 vydal Úřad příkaz č. j. 11011-5/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 40 000 Kč.

Dne 15. ledna 2020 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu namítal, že dle smlouvy o dílo mezi účastníkem řízení a společností Machovský s.r.o. si měla společnost Machovský s.r.o. aktuální podklady potřebné pro zpracování díla obstarat sama. Předmětem smlouvy byly udržovací práce, při kterých nebyl důvod ke střetu s inženýrskými sítěmi. Účastník řízení disponuje pouze informativním přehledem o průběhu inženýrských sítí na svém území, což bylo zhotoviteli (t. j. společnosti Machovský s.r.o.) známo. V Zápisě o předání a převzetí staveniště ze dne 22. srpna 2017 účastník řízení pouze prohlašoval, že se v zájmovém prostoru stavby nenacházejí další inženýrské sítě, než ty, o kterých již byla společnost Machovský s.r.o. informována.

Dne 20. ledna 2020 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 11011-7/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 21. ledna 2020. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Účastník řízení na toto vyrozumění nijak nereagoval.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Společnost Machovský s.r.o. práce na stavbě prováděla pro účastníka řízení na základě smlouvy o dílo [REDAKCE] ze dne 14. června 2017. Podle článku I. této smlouvy bylo jejím předmětem vybudování dětského hřiště, přičemž měly být prováděny následující práce: „*sejmutí stávající antukové vrstvy; výměna stávajících kameninových či keramických drenáží za moderní odvodňovací systém s použitím umělohmotných perforovaných drenážních hadic a vpustí; ohraničení hřiště betonovými obrubníky, zhutnění a vyrovnaní podkladu hrací plochy; instalace finální podkladové vrstvy a hracího koberce včetně osazení čar; oprava poškozených částí oplocení, resp. výměna části pletiva a oprava sloupků; instalace nových herních prvků.*“ V článku VII. odstavci 2 je uvedeno „*Zhotovitel si zajistí podklady potřebné pro zpracování díla vlastními prostředky.*“, v odstavci 5 téhož článku je uvedeno „*Objednatel se zavazuje poskytnout zhotoviteli součinnost.*“

Účastník řízení předal společnosti Machovský s.r.o. staveniště dne 22. srpna 2017. V Zápisu o předání a převzetí staveniště nejsou zmíněny žádné inženýrské sítě probíhající zájmovým prostorem stavby a zároveň je v něm uvedeno mimo jiné: „*Objednatel prohlašuje, že se v prostoru staveniště nenacházejí další vedení inženýrských sítí a jiná zařízení, s nimiž by se zhotovitel při provádění prací mohl dostat do střetu.*“

Fyzická osoba podnikající [REDAKCE] prováděla práce na stavbě pro společnost Machovský s.r.o. na základě objednávky ze dne 22. srpna 2017.

Před zahájením prací nebylo správcem plynárenského zařízení vydáno stanovisko s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, ani nebylo provedeno vytyčení přesné polohy plynárenského zařízení v terénu.

Dne 15. září 2017 došlo v obci Bělotín, v části obce Kunčice, u budovy č. p. 23 při provádění zemních prací fyzickou osobou podnikající [REDAKCE] k poškození plynárenského zařízení.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 562 m³ plynu do ovzduší za dobu 23 minut a k přerušení dodávky plynu 121 konečným zákazníkům (z toho 112 v kategorii domácnost a 9 v kategorii maloodběr) po dobu 5 hodin, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení, číslo hlášení v SAP PM: [REDAKCE] (dále jen „protokol o narušení“) ze dne 15. září 2017 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ [REDAKCE] ze dne 20. září 2017. V protokolu o narušení je dále uvedeno, že zemní práce byly prováděny strojně - vrtákem.

Úhrada nákladů spojených s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byla vymáhána po fyzické osobě podnikající [REDAKCE]

IV. Právní hodnocení

IV. I Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

V daném případě je rozhodné datum 22. srpna 2017, tedy den, kdy účastník řízení předal staveniště společnosti Machovský s.r.o. a ujistil ji, že se v prostoru stavby nenacházejí plynárenská zařízení.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován čtyřikrát a to naposledy nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. s účinností od 22. července 2020. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován také třikrát, a to naposledy zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. podle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu ohrožení energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

IV. III. Právní posouzení skutku

V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že účastník řízení nepravdivě ujistil společnost Machovský s.r.o., že se v zájmovém prostoru stavby nenacházejí plynárenská zařízení. Předmětnou informaci o vedení inženýrských sítí v záznamu o předání a převzetí staveniště účastník řízení uvedl i přesto, že (jak sám tvrdí) disponuje pouze informativním přehledem o průběhu inženýrských sítí na svém území, a navzdory skutečnosti, že nebylo požádáno o stanovisko správce plynárenské soustavy ani o přesné vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Na základě tohoto tvrzení pak společnost Machovský s.r.o. nevarovala fyzickou osobu podnikající [REDAKCE] před možným

výskytem inženýrských sítí v zájmovém prostoru stavby. Fyzická osoba podnikající ■■■■■ pak v dobré víře, že se na staveništi plynárenská zařízení nenacházejí, prováděla práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Správní orgán tak má za prokázané, že ujištění účastníka řízení při předání staveniště bylo ohrožením plynárenského zařízení a následně přímo vedlo k poškození plynárenského zařízení, a tedy došlo k naplnění formální stránky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že při prováděných pracích nebyl důvod ke střetu se stávajícími inženýrskými sítěmi, správní orgán uvádí, že práce zahrnovaly i zemní práce (např. sejmutí předchozí antukové vrstvy a oprava sloupků oplocení), takže si účastník řízení mohl a měl být vědom, že by tyto práce mohly poškodit plynárenská zařízení, resp. jiné inženýrské sítě, nacházející se v prostoru staveniště.

K námitce účastníka řízení, že si společnost Machovský s.r.o. měla podklady o poloze plynárenských zařízení obstarat sama, správní orgán uvádí, že dle stejné smlouvy měl účastník řízení společnosti Machovský s.r.o. poskytnout součinnost. Dle vyjádření společnosti Machovský s.r.o. ze dne 8. listopadu 2017 měl vytyčení inženýrských sítí v prostoru staveniště zajistit účastník řízení, přičemž v zápise o předání a převzetí staveniště žádné existující inženýrské sítě uvedeny nejsou. Správní orgán se rovněž neztotožnil s tvrzením účastníka řízení, že slovo „další“ v zápise o předání a převzetí staveniště ze dne 22. srpna 2017 znamená „než ty, o nichž byl zhotovitel informován“, protože ze shromážděných podkladů vyplývá, že společnost Machovský s.r.o. nebyla účastníkem řízení informována o žádných plynárenských zařízeních v prostoru staveniště, když samotný účastník řízení podle svých slov s ohledem na předmět díla (chybně) nepředpokládal, že se může do kontaktu s plynárenským zařízením zhotovitel dostat.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že v daném případě došlo k porušení povinnosti v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti tak, aby nedošlo k ohrožení plynárenské soustavy, stanovené ust. § 68 odst. 3 energetického zákona a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 i ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba

zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Správní orgán má za to, že v daném případě byly naplněny rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v předmětném skutku lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, konkrétně tím, že došlo k poškození plynárenského zařízení, k přerušení dodávky plynu 121 konečným zákazníkům a k úniku 562 m³ zemního plynu do ovzduší. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Skutek, pro který se vedlo správní řízení, tedy naplnil rovněž znaky materiální stránky předmětného přestupku.

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Účastník řízení si i dle svého vyjádření během správního řízení byl vědom, že jeho podklady ohledně vedení inženýrských sítí na jeho území nemusejí být aktuální. Přesto však účastník řízení nežádal o stanovisko správce plynárenského zařízení ani o vytčení polohy plynárenského zařízení v terénu a spoléhal, že si společnost Machovský s.r.o. tyto podklady zajistí sama i přes to, že sám účastník řízení nepředpokládal střet s inženýrskými sítěmi a písemně společnost Machovský s.r.o. ujistil, že se v prostoru staveniště nenacházejí další vedení inženýrských sítí. Správní orgán má proto za prokázané, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které by bylo možno požadovat, aby ohrožení plynárenského zařízení zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

V. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Podle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť předmětným jednáním bylo písemné ujištění. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu podle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchan. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel podle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchaní přestupku a okolnostem spáchaní přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

V důsledku jednání účastníka řízení došlo k poškození středotlakého plynovodu, tedy, z hlediska energetického, zařízení většího významu, což správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost. Tuto skutečnost správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost i proto, že středotlaký plynovod podléhá jiným legislativním a technickým požadavkům (požadavky na materiál, hloubku uložení, tlakování, trasování, ochranné prvky apod.), než např. plynovodní přípojky, a tudíž je poškození takového plynárenského zařízení závažnější.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 562 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 121 konečným zákazníkům. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních

předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán nemá povědomí o tom, že by s účastníkem řízení bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říct, že se účastník řízení správního deliktu dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení své majetkové poměry nedoložil, ač k tomu byl Úřadem vyzván. Správní orgán proto při posouzení majetkových poměrů vycházel z veřejně přístupných údajů v registru ekonomických subjektů. Dle těchto údajů je účastník řízení obcí v kategorii 20 až 24 zaměstnanců a od 1. července 2009 je plátcem daně z přidané hodnoty, z čehož vyplývá, že jeho roční obrat činí více než 1 000 000 Kč. Účastník řízení nepatří mezi nespolehlivé plátce této daně.

Správní orgán též přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení je veřejnoprávní právnická osoba, a tudíž jeho primárním cílem není generovat zisk.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava